

steriet til paa egen Haand inden for nærmere afstukne Rammer at meddele Tilladelse til Indrejse og i Forbindelse dermed Ophold her i Landet og 3) af Rigspolitichefen i Tilfælde, hvor en Udlænding, der opholder sig her, forinden Udrejse ønsker at være i Besiddelse af Tilbagerejsetilladelse her til Landet. Rigspolitichefen meddeler derhos paa egen Haand Opholdstilladelser til ikke-viseringspligtige Udlændinge, der efter at have opholdt sig her i et Tidsrum af 3 Maa- neder fra Indrejsen ønsker at forlænge Opholdet derudover, samt til herværende viseringspligtige Udlændinge, som ønsker at opholde sig her udover det Tidsrum, som er bevilget dem i Forbindelse med deres Indrejsetilladelse.

Efter Udkastet henlægges Afgørelsen i Sager angaaende Indrejse og Ophold principielt til Udlændingsnævnet, hvis Sammen- sætning sikrer, at saavel politimæssige som befolkningspolitiske, statsborgerretlige og andre Hensyn, som kan være afgørende for, om Tilladelsen bør gives, varetages. Det vil imidlertid være uoverkommeligt for Nævnet at træffe Afgørelsen i hvert enkelt Tilfælde. Det vil ligeledes være nødvendigt at opret- holde den nuværende Adgang for Gesandt- skaberne og Konsulaterne til i Henhold til staaende Bemyndigelse at meddele Visa for Indrejse. Udkastet aabner derfor Adgang dertil og indeholder desuden Hjemmel til, at Nævnet bemyndiger Rigspolitichefen til efter nærmere af Nævnet fastsatte Retningslinier at træffe de herhenhørende Afgørelser. Det er herved forudsat, at denne Bemyn- digelse kun omfatter Grupper af Tilfælde, der afgøres efter faste Linier, og at prin- cipielle eller vigtige Sager altid forelægges Nævnet.

Til § 6.

I denne og den følgende Paragraf inde- holdes Reglerne om henholdsvis Udlæn- dingsnævnets og Politiets Adgang til at træffe Beslutning om Udvisning af Udlæn- dinge. Da Udvisning er en langt mere ind- gribende Foranstaltning end den blotte Afvisning af Udlændinge, der forsøger at indrejse hertil, har man fundet det rettest, at Udvisningsbeføjelsen som overvejende Hovedregel ligger hos Nævnet. Man har dog anset det for ubetænkeligt, at Politiet træffer Beslutning om Udvisning i de klare Tilfælde, som nævnes i § 7, Stk. 1, dog saa- ledes at der sker Indberetning derom til Nævnet, jfr. § 7, Stk. 3, og saaledes at Afgørelsen, saafremt der er Tale om politi- ske Flygtninge, ogsaa i disse Tilfælde er henlagt til Nævnet, jfr. § 7, Stk. 2. Af- grænsningen mellem de Tilfælde, hvor Ud-

visning kan bestemmes af Nævnet, og de Til- fælde, hvor Afgørelsen træffes af Politiet paa egen Haand, ligger i det store og hele paa Linie med den nugældende Praksis, hvorefter Politiet paa egen Haand udviser Grænseoverløbere og subsistensløse Udlæn- dinge, men iøvrigt i andre Tilfælde fore- lægger Sagen for Justitsministeriet, forinden Udvisningen finder Sted.

Om de enkelte Udvisningsgrunde i § 6 bemærkes følgende:

Bestemmelser svarende til Reglen i Nr. 1 findes i F. § 2, 1. Pkt., jfr. § 1, Stk. 2, og T. § 1, Stk. 4, jfr. Stk. 3.

Nr. 2 er en ny Regel. Man har anset det for paakrævet, at der er Hjemmel til at udvise en Udlænding, naar det i det fore- liggende Tilfælde med Rette kan bebrejdes ham, at han har været forsømmelig med Hensyn til at skaffe sig foreskrevet Rejse- legitimation.

Bestemmelsen i Nr. 3, der ligeledes er ny, begrundes med Nødvendigheden af, at der er Adgang til Udvisning af en Ud- lænding, der gør sig skyldig i grov Tilsid- sættelse af de gældende Regler om Til- melding. En lignende Regel findes ogsaa i den norske Fremmedlovs § 16, Pkt. a, saa- ledes som Bestemmelsen er ændret ved Lov Nr. 10 af 30. Juni 1932.

Vedrørende Nr. 4 henvises til den i T. § 8, Stk. 3, indeholdte Hjemmel for Poli- tiet til at udvise i Tilfælde af Overtrædelse af Bestemmelserne om Ophold og Arbejde. Man har endvidere fundet det naturligt, at der tilvejebringes Hjemmel til at udvise en Udlænding, som ved Svig har skaffet sig en Indrejse-, Opholds- eller Arbejds- tilladelse.

Den i Nr. 5 indeholdte Hjemmel til Udvisning af Hensyn til Statens Sikkerhed eller Opretholdelsen af Ro og Orden eller som Følge af Deltagelse i Foranstaltninger, der har en mod den danske Stat eller dens Institutioner rettet fjendtlig Karakter, svarer i det væsentlige til den i T. § 1, Stk. 4, jfr. Stk. 3, hjemlede Adgang for Rigspoliti- chefen til ud fra saadanne Hensyn at nægte den paagældende Tilladelse til at opholde sig her. Foruden denne Beføjelse, som efter de gældende Bestemmelser formelt er hen- lagt til Rigspolitichefen, men som i Praksis ikke udøves uden forudgaaende Forhand- ling med Justitsministeriet, har man i Nr. 5 givet Nævnet Adgang til at ud- vise en Udlænding, forsaavidt den paagæl- dendes Forhold iøvrigt maatte give Anled- ning dertil. En tilsvarende Beføjelse er efter F. § 13, 1. Pkt., tillagt Justitsministeren. Man har imidlertid fundet det rimeligt, at Nævnet